

žalovaná také již uplatňovala jednak srážkou z nájemného, jednak kompenzační námitkou v souzených sporech. Bylo proto rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Čís. 16542.

Pozůstala vdova, jež usmrčený manžel byl v době usmrcení sice ještě výdělečně činný, avšak již tak vysokého věku (73letý), že jest podle obvyčejného běhu věci očekávati v krátké době úplnou ztrátu jeho výdělečné způsobilosti, nemá nárok na důchod na doživotí, nýbrž toliko na dobu, po kterou by byl býval její manžel podle obecné životní zkušenosti ještě k výdělku způsobilý.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1937, Rv I 2645/37.)

Žalobě, již se žalobkyně — pozůstalá vdova po Josefu L., zemřelém dne 23. července 1931 následkem zranění utrpěného při automobilové nehodě dne 22. června 1931 — domáhá na žalované majitelce automobilu a řidiči mimo jiné i placení důchodu, nižší soudy částečně vyhověly, přiznavše žalobkyni důchod 650 Kč měsíčně, počínajíc dnem 23. července 1931, a to doživotně.

Nejvyšší soud uznal žalované solidárně povinnými zaplatiti žalobkyni 650 Kč měsíčně, počínaje dnem 23. července 1931, a to jen do 9. ledna 1937, jinak žalobu o placení důchodu zamítl a v otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Jest nesporné, že zemřelý manžel žalobkynin se narodil roku 1858 a že tedy byl v době nehody 73letý. Úraz se stal 22. července 1931 a o požadovaném důchodu bylo v první stolici rozhodnuto dne 9. ledna 1937. Byl by tedy v době vynesení rozsudku první stolice již 79letý. I když bylo zjištěno, že byl až do poslední doby před úrazem, tedy až do svého 73. roku stále ještě výdělečně činný, je přece samozřejmé, že by jeho výdělečná schopnost v následujících letech byla poklesla tak, že by v době vydání rozsudku první stolice, t. j. dne 9. ledna 1937, kdy byl již 79letý, byla úplně zanikla, neboť stařec v tak vysokém věku nebývá podle obvyčejného běhu věcí již schopen výdělku, i když jde o zaměstnání, které nevyžaduje zvláštní tělesné zdatnosti. A že by tomu tak nebylo u jejího manžela, žalobkyně ani netvrdila, ani nedokázala. Za toho stavu věci není tudíž přísudek důchod až na doživotí žalobkyně odůvodněn. Bylo proto dovolání žalovaných v té příčině vyhověno a žalobkyni přisouditi důchod jen dočasně, a to do té doby, kdy o nároku na něj bylo v první stolici rozhodováno, protože podle zkušenosti lze předpokládati, že by byla v té době výdělečná schopnost manžela žalobkyně již úplně pominula.